

[Lønger]

mærkninger, der var fra folketingets forskellige partier, sådan at der muligvis i løbet af sommerferien og med henblik på fremsættelse i oktober 1985 kunne udarbejdes et forslag, der måske kunne samle flertal. Det er noget, mange partier gerne kunne gå sammen om. Vi har ikke nogen forventninger om, at forslaget vil blive færdiggjort og vedtaget inden sommerferien.

Forslaget går ud på, hvad andre har nævnt, at to personer af samme køn arvemæssigt skal ligestilles med ægtepar. Jeg vil godt sige, at VS principielt mener, at alle samlevende både af forskelligt og af samme køn burde være ligestillede med ægtepar, men når vi har valgt denne udformning, er det ud fra en bedømmelse af, hvad der ville kunne samles flertal for i folketinget. Her kommer ikke mindst det radikale venstres holdning meget centralt ind i billedet. Det er baggrunden for, at forslaget er udformet på denne måde, lad det også være sagt til hr. Ove Jensen, der siger, at forslaget ikke skaber ligestilling mellem to personer af samme køn og to papirløst samlevende af forskelligt køn. Nej, det gør det ikke, og der står i bemærkningerne, hvorfor det ikke gør det. Dem kunne hr. Ove Jensen have læst, før han gik herop.

Der er fra forskellig side rejst den indvending, at persongruppen er for snæver. Det er den nok også i forhold til, hvad VS principielt ville foreslå, men det er den persongruppe, vi har ment at der kunne samles flertal for i folketinget. Det er en persongruppe, der er til at afgrænse, og hvis vi udvider persongruppen, vil vi løbe ind i et nyt afgrænsningsproblem, som er vanskeligere end det, som løses ved dette forslag, men samtidig vil vi øge misbrugsrisikoen. Det, vi peger på i bemærkningerne som årsag til, at misbrugsrisikoen vil være lille med et forslag af denne karakter, er, at det vil være de færreste mennesker, som i strid med sandheden vil erklære, at de har haft et samlivsforhold med en person af samme køn. Hvis man udvider persongredsen, vil misbrugsrisikoen øges, for så vil der ikke ligge den samme indbyggede modvilje mod at misbruge. Men for vor skyld ingen alarm, hvis det er det, man vil.

I øvrigt har jeg ikke så mange bemærkninger til det mere generelle, men jeg vil gerne sige tak til fru Jytte Hilden – som jeg i øvrigt var lidt skuffet over, det skal jeg komme til

bage til – til hr. Rahbæk Møller og især til fru Aase Olesen, fordi hun talte så varmt for de problemstillinger, der ligger i forslaget.

Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at ministeren var langt ude i sin afvisning af forslaget, men hvor langt ude han end var, er der to af hans indvendinger, som jeg synes er relevante.

For det første spurgte ministeren, om det var meningen, at det pågældende forhold mellem to af samme køn skulle bestå ved dødsfaldet. Det står ikke i bemærkningerne, det står ikke i lovteksten, det vil jeg gerne indrømme, men jeg mener, at det forhold, der er tale om, skal bestå ved dødsfaldet.

Det andet, ministeren spurgte om, var, om kun den ene part skulle erklære, at der havde foreligget et samlivsforhold. Jeg vil også erkende, at det ikke står i bemærkningerne, det står ikke i forslaget, men det bør være sådan, at det er en gensidig erklæring.

De to indvendinger, ministeren kom med, synes jeg er helt relevante, og dem vil jeg da gerne imødekomme i et ændret forslag.

Det, jeg var skuffet over i fru Jytte Hildens indlæg, var, at lige præcis socialdemokratiets ordfører henviste til den kommission, folketinget har nedsat til belysning af bøssers og lesbiskes forhold. Det var ikke meningen med den kommission, socialdemokratiet, SF, VS og det radikale venstre nedsatte. Det blev tværtimod meget klart sagt af alle fire partier, at det var nødvendigt med det kommissionsarbejde, men så sandelig også, at der godt kunne gennemføres forbedringer, mens kommissionen arbejdede. Selv justitsministeren, som ikke var medforlagsstiller, da kommissionen skulle nedsættes, sagde, at kommissionens nedsættelse ikke skulle hindre, at der skete små forbedringer undervejs. Det var jeg glad for at justitsministeren sagde dengang, og derfor er jeg meget skuffet over, at netop socialdemokratiet nu henviser til den kommission.

Det får mig til at tænke på, at vi jo også i disse dage med socialdemokratiet diskuterer nedsættelsen af en kommission vedrørende medicinsk teknologi. Vi har stået meget skeptiske over for en kommission, fordi den kan bruges som en syltekrukke, når det gælder forbedringer undervejs, og vi har ikke rigtig fået nogen melding fra socialdemokratiets side, men det gør os generelt meget skeptiske med hensyn til at nedsætte kommissioner